

cesem není však obsah a objem postoupené pohledávky nějakým způsobem dotčen. Rekursní soud námitce vyhověl a odmítl žalobu pro místní nepřislusnost dovolávaného procesního soudu první stolice, poněvadž dle § 1394 obč. zák. jsou práva cesionáře a cedenta totožná.

Nejvyšší soud nedal místa dovolacímu rekursu žalované obce.

Důvody:

Dovolacímu rekursu nepodařilo se, vyvrátiti správné stanovisko soudu rekursního. Stačí proto, podotknouti toto: U kterého soudu dlužno vymáhati postoupenou pohledávku, řídí se předpisy jurisdikční normy. Důvodů věcné a místní příslusnosti, pokud nezakládají se ve zvláštních osobních poměrech oprávněného nebo zavázaného, postup pohledávky, působící pouze změnu v osobě věřitele (§ 1392 obč. zák.), se nedotýká. Nestane se tím na př. posavadní zákonný důvod výlučné věcné nebo místní příslusnosti na dále důvodem příslusnosti na výběr dané a naopak. Za důvod místní příslusnosti uznává zákon v § 104 j. n. též dohodu o příslusnosti a není žádné opory v zákoně pro názor, že by s tímto důvodem místní příslusnosti mělo se následkem postupu pohledávky naříditi jinak, než s ostatními důvody místní příslusnosti, to tím méně, že změnou v osobě věřitele nesmí se právní postavení dlužníka v nižádném, tudíž ani v procesuálním směru zhoršiti, což by mohlo nastati, kdyby postupem pohledávky směl býti připraven o výhody, jež úmluvou o příslusnosti si zabezpečil.

Čís. 254.

Lhůta § 575 odstavec třetí c. ř. s. platí i pro případ, kdy konec doby nájemní byl určen vykonatelným soudním smírem.

(Rozh. ze dne 12. srpna 1919, R I 322/19.)

Vymáhající věřitel (vlastník domu) domáhal se povolení exekuce vyklizením bytu po uplynutí 14 dní po té, kdy měl býti předmět nájmu dle soudního smíru odevzdán. První soud (okresní soud v Hradci Králové) návrh zamítl jako opožděný, poněvadž byl podán po uplynutí lhůty v § 575 odst. třetí c. ř. s. naznačené, jež platí dle § 7 obč. zák. i pro smíry. Rekursní soud exekuci povolil. Odůvodnění: Předpis § 575 odst. 3 c. ř. s., na základě něhož první soud zamítl návrh exekuční jako opožděný, nelze ani dle jeho doslovu ani dle smyslu vztahovati na soudní smír ujednaný následkem námitek proti soudní výpovědi z nájmu tého bytu. Smír jest svou základní povahou smlouvou, učiněnou mezi stranami k odklizení sporu, a tato smlouva nepozbude účinnosti tím, že na základě ní nebyla exekuce v jisté lhůtě navržena. Byť tedy soudní smír nahražoval jako titul exekuční rozsudek neb právoplatnou výpověď z nájmu, nemůže naň užito býti obdobně ustanovení citovaného.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Jako nyní §em 569 c. ř. s., doplněn § 1114 obč. zák. již dříve doslova s § 569 c. ř. s. se shodujícím §em 22 cís. nařízení ze dne 16. listopadu 1858 čís. 213 ř. z. o řízení ve sporech nájemních. Za platnosti posléz dotčeného zákonného předpisu vzešla a byla různým způsobem řešena otázka, zda předpis ten platí i tehda, pokračuje-li se v užívání nebo požívání najaté věci, ačkoli je zde právoplatná výpověď anebo právoplatný příkaz k předání nebo převzetí najatého předmětu. Jak svědčí o tom motivy k § 575 c. ř. s., měla tato sporná otázka řešena býti odstavcem třetím § 575 c. ř. s. a zodpovězena zde kladně v ten rozum, že zmíněné tam exekuční tituly pozbývají, s výhradou výroku o náhradě útrat, účinnosti, nebylo-li do lhůty čtrnáctidenní, tam blíže označené, žádáno za exekuci na vyklizení nebo převzetí. O soudním smíru, jímž za sporu o námitkách proti výpovědi nájemce se zavázal, že najatou věc do ujednané lhůty vyklidí a odevzdá, § 575 odst. 3 c. ř. s. se ovšem nezmiňuje. Nicméně dlužno tento případ dle vykládacího pravidla § 7 obč. zák. rozhodnouti tímž způsobem, jakým podobné případy výslovně a určitě rozhodnuty v § 575 odst. 3 c. ř. s. Porovná-li se totiž předpisy § 1114 obč. zák. a §§ 569 a 575 c. ř. s., lze seznati tyto zásady: Nájemní smlouvy, jež uhasnou uplynutím doby, aniž by k vůli rozvázání smlouvy nebo zamezení jejího, jinak mlčky nastávajícího obnovení bylo třeba výpovědi, považují se mlčky za obnovené, užívá-li nebo požívá-li nájemce najaté věci dále a pronajímatel zachová se k tomu nečinně. Pronajímatelova vůle čelící k odvrácení onoho účinku musí projevit se v určité lhůtě a určitým způsobem, totiž buďsi žalobou o vrácení najaté věci nebo, stanoven-li konec nájemní doby právoplatnou výpovědí nebo právoplatným příkazem k odevzdání, návrhem na povolení exekuce na základě těchto exekučních titulů. Týž právní poměr jako při právoplatné výpovědi nastává a dlužno pro tuto totožnost právního poměru jako při právoplatné výpovědi postupovati i v případě, kde konec doby nájemní určen byl rovněž vykonatelným soudním smírem.

Čís. 255.

Na základě výkazu, že u vojenského trestního soudu zahájeno jest proti vojenské osobě trestní řízení pro zpronevěru v úřadě, lze dle dvor. dekretu ze dne 18. září 1786 čís. 577 sb. z. s. (čl. III, uvoz. zák. k ex. ř.) povolití prozatímní opatření k zajištění zpronevěřené hodnoty.

(Rozh. ze dne 19. srpna 1919, R I 314/19.)

K návrhu finanční prokuratury v zastoupení vojenského eráru povolil okresní soud v Nových Benátkách proti odpůrci, oficiálu vojenského zásobovacího sboru, k zajištění pohledávky na náhradu škody ze zpronevěry v úřadě, prozatímní opatření soudní obstavkou odpůrcových bankovních vkladů a depot, odůvodniv své usnesení takto: Ohrožená strana osvědčila po rozumu § 389 ex. ř. a dvor. dekretu ze dne 18. září 1786